Ayrılan Ortağın Tazminat Davası

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	06.05.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/5416	2026/2659	TTK 553, TTK 555, SPKn 23, SPKn 24, HMK 115

ÖZET

Ayrılma hakkını kullanarak paylarını halka açık şirkete satan eski pay sahibinin yönetim kurulu üyelerine karşı TTK 553 davasında, pay sahipliği dava boyunca süren özel dava şartı sayıldı; dava tarihinde pay sahibi olmayan davacının davası aktif husumet yokluğundan reddedildi, Yargıtay onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/ayrilma-hakki-kullanan-ortagin-sorumluluk-davasi-2026-2659/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/5416 E. , 2026/2659 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 13. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/396 Esas, 2025/1152 Karar

KARAR : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 8. Asliye ... Mahkemesi

SAYISI : 2024/135 E., 2024/936 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin, davalı şirkette 21.09.2022 tarihi itibarıyla azlık hakkı sahibi olduğunu, müvekkilinin azlık hakkı sahibi olduğu tarihten ayrılma hakkını kullandığı tarihe kadar davalı şirkette azlık hakkı sahibi olmaya devam ettiğini ve şirkete yönelik yatırım bakış açısını açıkça ortaya koyduğunu, müvekkilinin azlık hakkı sahibi olmasının ve şirkete genel kurula çağrı talebinde bulunmasının hemen akabinde, şirket yönetim kurulu tarafından esas sözleşme tadili ve bazı paylara imtiyaz tanınmasına ilişkin karar alındığını, davalı şirket tarafından esas sözleşme tadili kararının alınması ve ayrılma hakkı kullanımı fiyatının kamuya açılanmasının, borsada işlem gören hisse senedi fiyatlarının aşağı yönlü aşırı fiyat hareketlerine sebep olduğunu, davalı şirkette azlık hakkı sahibi olan yatırımcı müvekkilinin 6102 sayılı Türk ... Kanunu'nun (6102 sayılı TTK) 369. maddesi hükümlerine aykırılık oluşturacak şekilde kararlar alan, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 32. madde hükümlerine aykırı kamuya açıklama yapan ve yatırımcıların menfaatine aykırı hareket eden, davalı şirket ve yönetim kurulu tarafından telafisi mümkün olmayan zararlara uğratıldığını, davalı şirket yönetim kurulu tarafından esas sözleşme tadiline ilişkin alınan kararın önemli işlemler tebliğine aykırı olarak zamanında ve usulüne uygun biçimde genel kurula sunulmadığını ve yönetim kurulunun ağır kusuruyla, yatırımcıların ayrılma haklarının zamanında kullanılmasına engel teşkil edildiğini, yönetim kurulu üyeleri tarafından kusurlu eylemlerle, esas sözleşme tadilinin genel kurul onayına sunulmasının hiçbir makul gerekçeye dayanmadan geciktirildiğini, kanunda öngörülen sürelere uyulmadan kanuna aykırı hareket edildiğini bu nedenle müvekkilinin mal varlığında doğrudan zarar oluştuğunu, servetindeki artışın engellendiğini, ayrılma hakkı kullanımının ve müvekkilinin paylarının alınmasının akabinde, imtiyazdan şahsi menfaat sağlayan yönetim kurulu üyelerinin, sahip oldukları payları sürekli biçimde sattıklarını, paylara imtiyaz tanınması her ne kadar bir kısım şirket ortaklarına şahsi menfaat sağlasa da, şirketin A grubu hisselerine tanındığını, dolayısıyla ayrılma hakkını kullanan ortaklara yapılan ödemelerin de davalı şirket tarafından yapıldığını, davalılar ..., ... ve dava dışı ..'in paylarına imtiyaz tanınması amacıyla yapılsa da, Önemli Nitelikteki İşlemler ve Ayrılma Hakkı Tebliği'nin 13. maddesinin ayrılma hakkının kullandırılmasında ayrılma hakkına konu payların diğer pay sahiplerine veya yatırımcılara önerilmesi usulünü düzenlendiğini, anılan hüküm uyarınca ayrılma hakkına konu payların ortaklık tarafından satın alınmadan önce diğer pay sahiplerine yahut yatırımcılara önerilebileceğini fakat bunun zorunlu bir usul olmadığını ve tercih edilmemesi halinde nihai olarak şirketin ilgili payları satın almakla mükellef olduğunu, davalı şirket tarafından bu yönde bir karar tesis edilmediğini, dolayısıyla ayrılma hakkına konu payların davalı şirket tarafından alındığını, doğan ve yatırımcılara yapılan ödemelerin davalı şirket tarafından yapıldığını, bir diğer deyişle mali yük şirket tarafından üstlenilirken, bundan menfaati ise belirli pay sahiplerinin sağladığını, esas sözleşme tadili ve imtiyazın belirli paylara tanınmasına karşın bu yöndeki şirket genel kurulunun karar almasının, işlemlerin şirket tarafından yürütülmesi ve ödenmesi gereken hakların şirket tarafından ödenmesi sebebiyle davalı şirket yatırımcılarının zarara uğradığını, bu sebeplerle davalı şirketin ve davalı yönetim kurulu üyelerinin, yatırımcıların uğradığı zararlardan sorumluluğunun doğduğunu, yönetim kurulunun verdiği kararlardan şirketlerin de sorumlu olduğunu, şirket yönetim kurulunun işlem ve eylemleriyle şirketi borç altına soktuğunu ileri sürerek müvekkilinin, davalı şirket ve davalı yönetim kurulu üyelerinin yapmış olduğu eylem ve işlemlerden doğan zararının öncelikle; 8,55 TL üzerinden, 21.12.2022 tarihinden esas sözleşme değişikliğinin yapıldığı tarihe kadar BİST100 endeksinin yükselişi baz alınarak, 8,55 TL fiyata eklenmesi ve hisse senedinin

fiyatı etkilenmeseydi oluşacak adil fiyatın hesaplanmasının akabinde, ayrılma hakkı fiyatı olan 4,50 TL ile arasındaki hisse başına fiyat farkının hesaplanarak müvekkilin hisse sayısına göre oluşan zararın tazminini; aksi kanaate varılması durumunda genel kurulun geciktirilmesi ve dolayısıyla ayrılma hakkının yaklaşık yedi ay geç kullandırılmasından kaynaklı olarak müvekkilinin servetinde oluşacak artışın engellemesi sebebiyle meydana gelen zararın tazminini; müvekkilinin, genel kurulun kanuni süresinin son günü olan 13.05.2023 ile ayrılma hakkı kullanımının gerçekleştiği 21.12.2023 tarihine kadar ödediği kredi faizlerinden doğan zararının tazminini; söz konusu zararların tam ve kesin miktarının belirlenmesinin davanın açıldığı tarihte taraflarınca mümkün olmaması sebebiyle, davanın tazminat miktarını zararın tam ve kesin olarak belirlenmesi sonrasında artırılmak kaydıyla 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 107. maddesi uyarınca belirsiz alacak davası niteliğinde kabul edilmesini; tüm zararların tespiti amacıyla sermaye piyasalarında ve sermaye piyasası hukukunda uzman bilirkişilerden rapor alınmasını; müvekkilinin 21.12.2022 tarihinden ayrılma hakkı kullanımının gerçekleştiği 06.12.2023 tarihine kadar davalı şirkette azlık hakkı sahibi olduğunun tespitini; ayrıca 21.12.2022 tarihli Kamuoyu Aydınlatma Platformu açıklamasından sonra ortaklık yapısının nasıl değiştiği ve hisse senedinde yapılan satışların kimler tarafından yapıldığının tespiti amacıyla Merkezi Kayıt Kuruluşuna müzekkere yazılarak, 21.12.2022-21.12.2023 tarihleri arasındaki pay sahipliği cetvelinin istenmesini; uzman bilirkişilerce hazırlanacak rapor ve açıklanan vakıaların ispatı amacıyla Borsa İstanbul'a müzekkere yazılarak, davalı şirkete ait .. koduyla işlem gören hisse senedinin fiyat hareketlerinin on sekiz ay geriye dönük olarak kayıtlarının ve bu süreçte BİST100 endeksinin ne kadar primlendiğinin sorulmasını; Sermaye Piyasası Kuruluna (SPK) ve ... Bakanlığına yazı yazılarak, 21.12.2022 tarihli yönetim kurulu kararına istinaden esas sözleşme tadili için SPK ve Bakanlığa yapılan başvuruların ve onayların istenmesini; ... Yatırım Menkul Değerler Anonim Şirketi ve İnfo Yatırım Menkul Değerler Anonim Şirketine müzekkere yazılarak, müvekkili tarafından 13.05.2023 - 21.12.2023 tarihleri arasında ödenen faizlerin dökümünün ve toplamının istenmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalılar vekili cevap dilekçesinde; müvekkili şirketin 1969 yılında kurulduğunu ve 1989 yılında borsaya açılarak hisselerinin Borsa İstanbul'da (o dönem İMKB) işlem gören ilk turizm şirketi olduğunu, ana çatı şirketin bünyesi altında .. Otel, .. Resort, ..., ... ve .. Marina gibi alt iştiraklerin bulunduğunu, toplam 120.000.000,00 TL'lik sermaye ile kurulan şirketin halen Borsa İstanbul'da .. kodu ile işlem gördüğünü, şirketin hali hazır sermayesinin 600.000.000,00 TL olduğunu, davanın yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğu davası olarak değerlendirilmesi halinde davada davalı ... Şirketinin taraf ehliyetinin bulunmadığını, şirketin kendisinin yönetim kurulu üyesi olmaması sebebiyle herhangi bir sorumluluğundan söz edilemeyeceğini, davalı gerçek kişilerin, davalı şirketin yönetim kurulu üyeliklerini yaptıklarını, yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğunun bireysel ve kusur sorumluluğu olduğunu, hisseleri borsada işlem gören şirketlerin hisse fiyatlarının serbest piyasada arz ve talep dengesine göre oluştuğunu, hisse fiyatının oluşmasında şirketin durumu etkili olsa da bu fiyata şirket ve/veya yöneticisinin müdahale edemeyeceğini, davacının ayrılma hakkını kullanıp kullanmamasına münhasıran kendi iradesi ile karar verdiğini, bu kararına ne şirketin, ne de şirket yöneticilerinin herhangi bir müdahalesinin olmadığını, şirket yöneticileri

tarafından yasal düzenlemelere aykırı şekilde gerçekleştirilen herhangi bir hatalı uygulamasının bulunmadığını, davanın gerçek amacının şirkete ve yöneticilerine zarar vermek olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; 6102 sayılı TTK'nın 553. maddesine göre yönetim kurulu üyeleri ve yöneticilerin kanun ve esas sözleşmeden doğan yükümlülüklerine aykırı olarak kusurlu fiil ve işlemleri sonucunda şirketin doğrudan uğradığı zarar sebebiyle şirkete pay sahiplerine ve alacaklılara karşı zarardan sorumlu olacaklarının düzenlendiği, Kanun'un şirketin zararı için dava açma yetkisini şirkete, şirket ortağına ve şirket alacaklılarına verdiğini, bu tür davalarda sorumluluk davası açan ortağın ortaklık sıfatının dava süresince kesintisiz olarak devam etmesi gerektiği, uygulamada husumet olarak tanımlanan bu yetkinin tüm dava sürecinde davacı üzerinde bulunması gerektiği, dava açan kişinin ortaklık sıfatı dava sırasında sona erecek olursa artık davayı takip ve sonuçlandırmakta hukuki menfaati de kalmayacağı, davanın başında ortaklık sıfatı bulunup yargılama sırasında bu sıfatı kaybeden davacının, tekrar pay sahibi olması halinde de aktif husumet ehliyetinin bulunduğundan söz edilemeyeceği, nitekim Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2018/5195 E., 2019/6440 K., 2014/15157 E., 2015/608 K., 2011/190 E., 2012/21402 K. ve 2013/6277 E., 2013/9520 K. sayılı ilamlarında da ortaklık hak ve sıfatına bağlı olarak açılan bu tür davalarda, davacının davanın başından sonuna kadar bu sıfatının mevcut olması gerektiği hususunun vurgulandığı, şayet yargılama sırasında ortaklık sıfatı sona erecek olursa, artık davayı takip ve sonuçlandırmakta hukuki yararın kalmayacağı, aktif dava ehliyetine ilişkin olan bu hususların Mahkemece resen göz önüne alınması gerektiği, eldeki davada ise, davacının 21.09.2022 tarihinde davalı şirket hisselerini alarak pay sahibi olduğu, sonrasında ayrılma hakkını kullandığı, 21.12.2023 tarihinde 78.156.000,00 TL ve 58.500.000,00 TL ödeme yapıldığı, davacının, davalı şirketteki pay sahipliğinin sona erdiği, davacının, dava tarihinde davalı şirkette pay sahibi olmadığı hususunda taraflar arasında esasen bir ihtilaf da bulunmadığı gerekçesiyle davanın aktif husumet ehliyeti yokluğu sebebiyle reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; yönetici sorumluluğuna dayalı tazminat istemlerinde pay sahipliğinin özel dava şartı mahiyeti taşıdığı, kararın kesinleşmesine kadar bu dava şartının devamının zorunlu olduğu, kararın usul ve yasaya uygun görüldüğü gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf talebinin esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme
Dava, 6102 sayılı TTK'nın 553 ve devamı maddelerine dayalı, şirketin eski ortağı tarafından açılan yönetici sorumluluğu nedeniyle tazminat talebine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine, 06.05.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.